

Leposlovni prevodi »Tiskovne zadruga«. Poleg izdaje naših klasikov in glavnih sodobnih pisateljev izda »Tiskovna zadruga« v posebni knjižnici v dovršenih prevodih najboljša leposlovna dela iz svetovne književnosti. Za prevode iz slovanske književnosti je prevzel vodstvo dr. Ivan Prijatelj v svoje izkušene roke. Za rusko in poljsko literaturo je angažiral Vlad. Levstika. Levstik že prevaja Dostojevskega »Obsedence«, potem prevede še dva glavna romana istega pisca: »Idiota« in »Karamazove«. Dr. Prijatelj napiše kratko študijo o Dostojevskem. Iz Turgenjeva pride na vrsto pet glavnih romanov: Rudin, Na predvečer, Dvorjansko gnezdo, Očetje in sinovi ter Dim. Nato prevede Levstik Merežkovskega »Leonarda« in »Aleksandra I.«, nekaj Korolenka, Garšina, Čehova, Gorkega, Andrejeva, en zvezek Gogolja. Iz poljščine izide v prevodu eno roman Žeromskega, Reymonta, Struga, Zapolske, Orzeszkowe in Weyssenhoffa. Dobiti bo še treba dobre prevajatelje za Slovaka Hurbana in za par Rusinov (Franka, Kobylanske). — Iz češčine bo do Božiča gotov prevod med Čehi jako popularnega študentskega žanra iz biedermeierske dobe: Jiráskova »Filozofska zgodba«. — Podobno, kakor za slovanske literature, oskrbi »Zadruga« tudi urednika za romanska slovstva, ki razdeli delo in organizira prelagatelje.

Ljubljanske javne ljudske knjižnice delujejo zelo uspešno. »Simon Gregorčičeva«, najstarejša med njimi, je ravnokar končala s preureditvijo svoje knjižnice, ki je občinstvu dostopna ob delavnikih od 4.—6., ob nedeljah in praznikih pa od 10.—12. ure. Šteje okoli 1300 slovenskih in slovanskih ter okroglo 1200 nemških knjig. — Javni ljudski knjižnici gospodarskega naprednega društva za dvorški in šentjakovski okraj tekmujeta v delavnosti med seboj za prvenstvo. V orientacijo branja željnega občinstva sta izdali praktično sestavljena kataloga že v novih natisih. O prvi knjižnici mi manjkajo statistični podatki. Šentjakobska je štela koncem leta 1916 okoli 6500 knjig; okoli 20.000 strankam se je izposodilo v minulem letu približno 75.000 knjig. Čitateljstvo je zahtevalo predvsem zgodovinske romane, novele gredo manj izpod rok. Izmed slovenskih pisateljev je občinstvo najbolj segalo po Finžgarju (Pod svob. solncem), Jurčiču, Kersniku (Lutrski ljudje, Očetov greh), dr. Kraigherju (Kontrolor Škrobar), dr. Lahu (Uporniki, Brambovci), Stritarju (II., III.), dr. Šorliju (Človek in pol), dr. Tavčarju (Mrtva srca, posebno pa »Izza kongresa«), dr. Vošnjaku (Pobratimi). Mnogo bralcev so našli ponatisi »Narodovih« feljtonov, izvirnih in prevedenih. Izmed neslovenskih pisateljev so bili posebno zahtevani: Dostojevskij, Dumas, Flaubert (Gospa Bovary), Manzoni (Zaročena), Maupassant, Sienkiewicz, Tolstoj, Wallace (Ben Hur), Zola (Polom, Rim). — Podrobna statistika v tem oziru bo potrebna in važna!

Slovenski odbor za vojaške domove, ki posluje v deželnem dvorcu v Ljubljani, je kupil dozdej 4557 novih slovenskih knjig, katere je poslal centrali za vojaške domove na Dunaj, da jih razdeli. Da bo mogel odbor preskrbeti vse vojaške domove s potrebnimi slovenskimi knjigami, bo moral kupiti še več tisoč slovenskih knjig. Vse knjige po vojaških domovih so pod vojaškim nadzorstvom; centrala za vojaške domove ima natančen seznam vseh knjig, ki bodo po vojski v stalnih vojaških knjižnicah nudile našim vojakom potrebno berilo.